

Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1915-1920 :
Ep. L 45 - 144

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka, Lunn 25. 3. 1920.

Käraste!

Du är allt en krona bland vännen. Vi välsignade dig i går, förken och jag, då sjukstern kom. Det blev ett sådant lugn. Hon sprutade genast in morfin på den sjukte, och han fick en temligen lugn natt. Febern var gått ner till 39,0 det är ju rätt ausenligt, men vi tycka, att det är härligt och som är under 40°. Salthgren är ju inte så märkvärdig, men han har en del egenskaper, som ju är att sätta värde på,

Han trivs hemma och är inte nöjeslysten,
som andra ungdomar. Han har också
blivit mycket mer vakern än han var i
somras, så att det vare verkligen en för-
lust om han doge. Nu hoppas jag det bästa
och tackar dig för hjälpen av allt hjärta.

Ja, jag vill gärna sända pengarna till
Fröken Klark, men antar, att hon nu är
buvrest som andra skandiaraver. Glömla
saken för väl vila, till Tyckland kommit
till nr. Men jag såg ingen adress i Berlin.
Det för jag väl ha på omnämningsom.

Jag hade verkligen samvetsqual sist, så
jag sände dig alla dessa ledningar Tyck

bero, men vad skall jag göra. Det värsta
är värt att lära igensam deras långa pre-
dikningsar. Du är bra duktig, som övar dig
med tyska. Jag har alltid ansett det apråket
ligga vida över min förmåga, men hela
saken är väl, att min första guvernant var
så skickig, att hon inte kunde lära mig de
första grunderna.

Tack för alla bero, som kommit dessa
dagar. Det var roligt att bli så bebar-
derad. Eva Suslins skrift skall bli rolig att
läsa. Du får vara snäll soars Vilhelm, att
så länge som nöden i uttaulet är så stor,
att folk svälter ihjäl, kan jag inte skänka.

— Din döma —

— säga, huru fört, oönskade —

svart någon den själva nära bort.

pengar till andra än dessa nödlidande.

Kulturella ändamål få vara så långa.

Jag blir nog inte sjuk denna gång. Jag
hade början till feber och ont i halsen en
dag, men så tog jag av en bröstkraft, som vi
fått hem till allvänt bruk, och då gick det he-
la tulleaka.

Fröken har fått några mag-
droppar, så att hon känner sig nu bättre, men
man kan ju förstå, att hon har något åt gallen,
hon blir ju alltid sjuk och så ont och svår,
då hon får för mycket att göra. Dersomellan
är hon ju snäll och glad, jag vet inte om hon
skall opereras nu snart. Tror det knappast.

Jag hoppas, att du kan komma hit något
i vår härs, vi ha fått bort smittan — Jag
väntar också, men nu kan man ju verkligen se